

Så siger hr. Helge Adam Møller, at det ikke nødvendigvis behøver at være på grund af kriminalitet, at man får et tidsbegrænset indrejseforbud til Danmark. Der kan være en, der har forsøgt at rejse ind, men hvor der ikke var grundlag for, at man kunne imødekomme en ansøgning om fast opholdstilladelse her i Danmark. Der er så blevet givet et indrejseforbud. Næste gang vedkommende kommer, gives der måske adgang til, at vedkommende kan få fast opholdstilladelse her. Skal man så ikke efterfølgende kunne imødekomme vedkommendes ønske om at blive dansk statsborger efter de meget skrappe karensregler, vi i øvrigt har?

Så kan jeg sige, at netop på det grundlag har alle partier besluttet, at netop hvor der er tale om tidsbegrænset indrejseforbud, skal alle sager forelægges i Indfødsretsudvalget. Der er der altså en ret til for partierne at vurdere de enkelt-sager, som forelægges i Indfødsretsudvalget, sådan at man kan sige: Den og den person, som bl.a. har fået en tidsbegrænset udvisning på grund af kriminalitet, ønsker man ikke at give indfødsret, og det er helt i orden efter den aftale, vi har indgået. De sager forelægges nemlig enkeltvis i Indfødsretsudvalget.

Jeg synes stadig væk, vil jeg sige til hr. Helge Adam Møller, at Det Konservative Folkeparti har et forklaringsproblem med hensyn til, hvorfor lige netop de to sager gjorde, at man gik fra en aftale, der i øvrigt har haft tradition for at have bred parlamentarisk opbakning, fordi det jo er noget, der er grundlovs-givet, fordi det drejer sig om enkeltpersoner. Jeg tror, at hr. Helge Adam Møller, som jeg kender for mange gode holdninger, også har den grundlæggende holdning, når vi her taler om enkeltindviders rettigheder, at de også har et retskrav på at kende nogle faste regler, og at der er et eller andet retligt grundlag at vurdere ud fra, om de opfylder de regler. Det er dét, der er seks partier, der står bag.

Jeg beklager, at Det Konservative Folkeparti har forsøgt at lefle, synes jeg, for den højrestrøm, som hr. Nødgaard og hr. Tom Behnke repræsenterer her i dag. At Det Konservative Folkeparti lagt sig i den slipstrøm, beklager jeg.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Justitsministeren synes, det er rimeligt og fair, at folk, der søger dansk statsborgerskab, skal kende de rettigheder, der gælder for at blive

dansk statsborger. Det er vi helt enige i, men vi synes til gengæld også, at de rettigheder ikke bare skal være rettigheder, men skal, for at bruge et godt, gammelt socialdemokratisk og konservativt valgsprog eller ordsprog, være både rettigheder og pligter.

Og jeg vil fastholde og blive ved med at fastholde, at hvis man har boet i Danmark i over 15 år og man er sund og rask på enhver måde og ikke kan tale dansk, så man kan gøre sig forståelig, så er der kun én person, der er skyld i det, og det er personen selv, og så er det, fordi man ikke har ønsket at sætte sine ressourcer ind og bruge den energi, der selvfølgelig er nødvendig, og så skal man ikke belønnes med at blive dansk statsborger.

Lad mig så til slut lige sige, fordi jeg også var ordfører i udlændingsespørgsmål tilbage i tiden, da det var den borgerlige regering, der havde magten, at vi gentagne gange netop prøvede at få gennemført det, at der skulle stilles flere krav til indvandrere. Det skulle ikke kun være rettigheder, der skulle også stilles krav. Men hvem var det, der meldte sig imod konstant? Det var Socialdemokratiet. Hvem var det, der var imod, da vi for nogle år siden sagde, at alle udenlandske børn ...

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Taletiden er udløbet.

Helge Adam Møller (KF):

Det tager jeg ved en senere lejlighed til justitsministeren. Undskyld, hr. formand.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om han finder det ansvarligt, at danske statsborgere skal have hjælp med tolk for at forstå, hvad danske læger på sygehusene eller i konsultationen siger på dansk, hvad dansk plejepersonale på plejehjem og forskellige institutioner for ældre mennesker siger på dansk, at der skal tolk til, for at en dansk statsborger kan forstå det. For det er jo konsekvensen af det, som den »ansvarlige« minister siger: at man vil give blankt statsborgerskab til mennesker, selv om de ikke forstår et levende suk dansk, blot de er fyldt 65 år.

Disse mennesker har vel – også selv om de er blevet gamle og den største del af deres liv er levet – når de bor og opholder sig og lever i Danmark, en egeninteresse i at kunne forstå og